

CUỘC TRIỆT THOÁI HẢI QUÂN TUYỆT VỜI

ANH PHƯƠNG Trần Văn Ngà

LỜI NÓI ĐẦU: Thời khắc lịch sử cuộc chiến tranh Quốc cộng Việt Nam có thể nói kết thúc sớm ngày 10.3.1975 (30.4.1975 kết thúc cuối cùng), đánh dấu bằng nhiều sư đoàn cộng sản Bắc Việt xua quân và có xe tăng yểm trợ đã "tràn ngập" cường chiếm tỉnh lỵ và tiểu khu Ban Mê Thuột. Sự thất thủ Ban Mê Thuột là tiền đề của toàn lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa bị quân cộng sản tấn chiếm. Nhưng, qua cuộc Triệt Thoái Hải Quân - Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa Tuyệt Vời là một điểm son lịch sử mà quân dân cán chính Việt Nam Cộng Hòa vô cùng hãnh diện (Bài này, tôi viết ngày 31.01.2007 sau sự Ra Đi của Phó Đô Đốc Chung Tấn Cang).

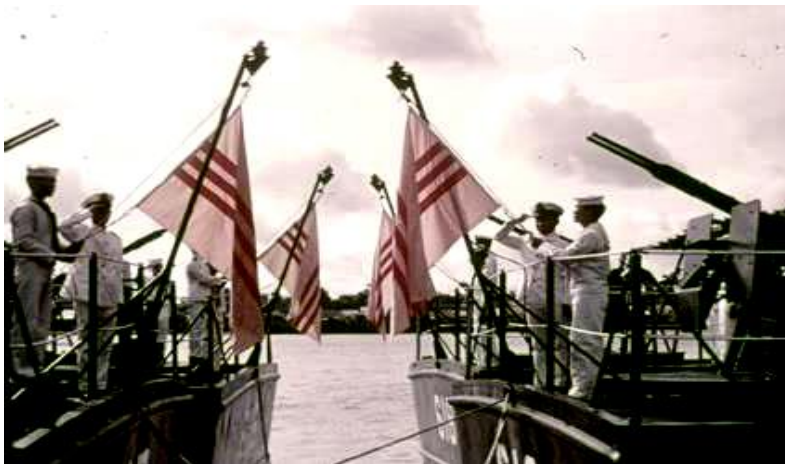
Đến ngày 10 tháng 3 năm 2020, trang lịch sử oai hùng của Hải Quân VNCH như sống lại trong tâm hồn tôi, hiệu đính lại vài chỗ và tôi xin nói thêm một chút về Biệt Khu Thủ Đô (BKTĐ) vì bài viết này, tôi có đề cập đến ông thầy cũ Đô Đốc Chung Tấn Cang với cuộc triệt thoái Hải Quân tuyệt vời như so với 3 cuộc triệt thoái - lui binh khác trước khi cộng sản Bắc Việt cường chiếm toàn lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa ngày 30.4.1975.

Tôi phục vụ tại BKTĐ trên dưới 2 năm cho đến ngày Quốc Hận mất nước. Lúc bấy giờ, Phó Đô Đốc Chung Tấn Cang (3 sao) giữ chức Tư Lệnh Biệt Khu Thủ Đô kiêm Tổng Trấn Sài Gòn-Gia Định, Tư Lệnh Phó - Chuẩn Tướng Lý Bá Hỷ, Đại Tá Cổ Tấn Tinh Châu - Tham Mưu Trưởng, Trưởng Khối Chiến Tranh Chánh Trị - Trung Tá Hoàng Thọ và 2 phòng chủ lực của Khối CTCT: Trưởng Phòng Chính Huấn - Thiếu Tá Nguyễn Đình Ngạc, Trưởng Phòng Tâm Lý Chiến - Thiếu Tá Trần Văn Ngà.

Trước khi mất Việt Nam Cộng Hòa chừng hơn 2 tháng, Đô Đốc Chung Tấn Cang về làm Tư Lệnh Quân Chung Hải Quân, Đại Tá Cổ Tấn Tinh Châu về giữ chức Chỉ Huy Trưởng Đặc Khu Rừng Sát.

Thay thế Đô Đốc Chung Tấn Cang là Trung Tướng Nguyễn Văn Minh (Minh đồn, về giữ chức Tư Lệnh Biệt Khu Thủ Đô (BKTĐ) lần này là lần thứ 2, lần đầu còn cấp Thiếu Tướng). Hầu hết những tướng lãnh và sĩ quan nêu trên, đã lần lượt "ra đi" ở Hoa Kỳ, chỉ có Chuẩn Tướng Lý Bá Hỷ qua đời tại Pháp.

Nay, tính số, Bộ Tham Mưu BKTĐ ai còn ai mất, mà tôi thường làm việc trực tiếp, chỉ còn Đại Tá Cổ Tấn Tinh Châu (86 tuổi, ở Nam Cali - mất 2023 tại Nam Cali 89 tuổi) và Thiếu Tá Trần Văn Ngà (88 tuổi, ở Sacramento).

Ngày 10.3.1975 mất Ban Mê Thuột, là tiền đề mất cả Miền Nam Việt Nam. Tháng 3 và tháng 4 năm 1975, giai đoạn nghiệt ngã bi thương nhất của quân dân Miền Nam Việt Nam, chúng ta ôn nhớ lại và ngậm ngùi xót xa, qua 4 cuộc triệt thoái, lui quân lớn trong lịch sử chiến tranh tại miền Nam Việt Nam sau năm 1954. *Và tôi xin đốt nén lòng cầu nguyện anh linh những chiến sĩ QLVNCH anh hùng đã hy sinh tại chiến trường, tuấn tiết, chết oan uổng trong các trại tù cộng sản, trên đường vượt biên, vượt biển hay trên giường bệnh, luôn sống khôn thác thiêng. Quý vị về phù hộ cho đất nước Việt Nam sớm chấm dứt chế độ độc tài toàn trị cộng sản, có đa nguyên đa đảng, dân giàu nước mạnh và ánh sáng văn minh tự do, dân chủ, nhân quyền ... luôn tràn ngập trên quê hương Việt Nam đã trải qua quá nhiều đau khổ tang tóc điêu linh.*

(H: Bộ Tư Lệnh Nổi trên HQ 3 & Đội hình các chiến hạm trên đường di tản đến vịnh Subic - Philippines ngày 30.4.1975)

Từ ngàn xưa cho đến thời đại ngày nay, trong tất cả binh thư đông tây, những nhà quân sự mưu lược cùng có một nhận định chung, những cuộc tấn công đánh địch, chiến thắng dễ dàng hơn là các cuộc triệt thoái, rút lui quân bảo toàn được lực lượng.

Trong các cuộc tiến đánh chiếm lĩnh mục tiêu, bất cứ cấp chỉ huy nào từ đơn vị nhỏ đến đại đơn vị đều phải điều nghiên địa hình, nắm biết rõ sự tương quan lực lượng giữa ta và địch nên khi đánh địch, giành phần thắng chắc chắn và dễ dàng hơn. Vì vậy, trong Tôn Tử Binh Pháp đã có khái niệm chiến lược, chiến thuật như là khuôn vàng thước ngọc mà các nhà quân sự nào cũng phải quan tâm, chiêm nghiệm, đại ý: Biết người biết ta, trăm trận đánh trăm trận thắng - Biết người không biết ta (hay ngược lại) với kết quả một thắng một bại - Còn không biết người và cũng không biết ta, như kẻ mù khi điều quân, không hiểu rõ khả năng của mình và khả năng của đối phương, chắc chắn trăm trận đánh trăm trận thua.

BỐN CUỘC TRIỆT THOÁI LỊCH SỬ - MIỀN NAM ĐANG HẤP HỐI

Từ đầu tháng 3 năm 1975, khi chính phủ Việt Nam Cộng Hòa không được Quốc Hội Hoa Kỳ chấp thuận viện trợ 300 triệu Mỹ kim và cũng từ ngày giờ đó, miền Nam Việt Nam đang đi vào cảnh hấp hối thêm trầm trọng, không còn cơ may xoay đổi được tình thế, cuộc chiến đang hồi ngặt nghèo, bi thảm về phía Việt Nam Cộng Hòa.

Với Hiệp Định Balê quái ác ký ngày 21 tháng 1 năm 1973 cộng với cái gọi là Việt Nam Hóa Chiến Tranh để Hoa Kỳ rút quân hay nói cách khác “Bỏ Cửa Chạy Láy Người” mà người Mỹ khoác cho danh từ hảo: rút quân trong danh dự. Như vậy, Hoa Kỳ bỏ mặc chính phủ, dân chúng và Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa từng là đồng minh thân thiết với họ, làm tiền đồn chống cộng cho thế giới tự do... đang bị khan kiệt tiếp liệu về quân dụng, kinh tế... để đương đầu với CSBV được tập đoàn cộng sản quốc tế trang bị, tiếp tế đầy đủ và tiến quân công khai vào xâm chiếm miền Nam, xé toạt Hiệp Định Paris 1973.

Cuộc tấn công của cộng sản **Bắc Việt đánh chiếm Ban Mê Thuột vào ngày 10 tháng 3 năm 1975**, mở màn cho sự sụp đổ hoàn toàn cả Quân Khu II do Thiếu Tướng Phạm Văn Phú làm Tư Lệnh.

Trong vòng 45 ngày từ ngày 16 tháng 3 đến ngày 29 tháng 4 năm 1975 với 4 cuộc triệt thoái, rút quân lịch sử đầy bi thương đã đưa đầy miền Nam Việt Nam vào con đường bại vong về tay cộng sản Bắc Việt (CSBV), đánh dấu bằng ngày 30.4.1975 oan nghiệt.

1 - CUỘC TRIỆT THOÁI THỨ NHẤT

Sau **cuộc họp lịch sử ngày 14.3.75 tại Cam Ranh** với đầy đủ các vị đầu não ở trung ương: Tổng Thống, Thủ Tướng, Tổng Tham Mưu Trưởng, Cố Vấn-Phụ Tá Quân Sự... Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu quyết định, chỉ thị Thiếu Tướng Phạm Văn Phú đang là Tư Lệnh Quân Đoàn II và Quân Khu II, rút bỏ Cao Nguyên gọi là tái phối trí lực lượng ở vùng duyên hải để tương lai có thể tái chiếm lại Ban Mê Thuột, Kontum và Pleiku...

(H: *Thiếu Tướng Phạm Văn Phú*).

Nay, Quân Khu II có trách nhiệm củng cố bảo toàn vùng duyên hải đông dân và dễ chuyển vận tiếp liệu.

Kế hoạch cuộc triệt thoái Kontum, Pleiku được vị Tư Lệnh chiến trường soạn thảo một cách vội vàng, chỉ định Chuẩn Tướng Phạm Duy Tất làm Chỉ Huy Trưởng cuộc triệt thoái này (Tướng Tất đã qua đời cách đây vài tháng). Hai ngày sau cuộc họp tại Cam Ranh, **ngày 16.3.1975, cuộc rút quân bắt đầu và chọn đường liên tỉnh lộ số 7 nhỏ hẹp, nối Pleiku và Phú Yên**, sử dụng yếu tố bất ngờ như Thiếu Tướng Phạm Văn Phú suy tính, thay vì dùng quốc lộ 19 nối liền Pleiku với Qui Nhơn vì đã bị CSBV chiếm đóng nhiều nơi nên ông Tướng e ngại?

Cuộc triệt thoái này đã bị thất bại ngay từ đầu vì lệnh của cấp trên và ngay cấp thừa hành cũng vấp phải sự yếu kém, không ước tính được tình hình diễn tiến cuộc rút quân quy mô nhất từ trước đến lúc bấy giờ của nền Đệ Nhất và Đệ Nhị Cộng Hòa tại miền Nam Việt Nam. Kế hoạch triệt thoái của Tướng Phạm Văn

Phú đã tan vỡ từ khi bị quân CSBV chặn đánh ở đèo Tuna, phía đông Phú Bổn. *Cả Quân Khu II bị thất thủ kéo theo Quân Khu I và sau đó cả miền Nam Việt Nam. (Trách Nhiệm Làm Mất Miền Nam VN - Lữ Giang - Những Biến Cố Cần Được Ghi Lại do Hội HO Sacramento xuất bản năm 1996).* Thiếu Tướng Phạm Văn Phú, Tư Lệnh chiến trường Quân Khu II và là cấp chỉ huy trực tiếp trách nhiệm cuộc triệt thoái bi thảm nhất trong 4 cuộc triệt thoái lịch sử trong chính thể Việt Nam Cộng Hòa.

Sinh vi tướng, tử vi thần, Thiếu Tướng Phạm Văn Phú đã can đảm chọn cái chết hào hùng, tuần tiết tại Sài Gòn khi đoàn quân xâm lược của CSBV tiến chiếm Thủ Đô VNCH Sài Gòn ngày 30.4.1975.

2 - CUỘC TRIỆT THOÁI THỨ HAI:

Ngày 13.3.1975, trong một cuộc họp tại Sài Gòn, Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu đã cho Trung Tướng Ngô Quang Trưởng Tư Lệnh Quân Đoàn I & Quân Khu I biết trước, sẽ rút hết SĐ Dù và SĐ Thủy Quân Lục Chiến về lại nhiệm vụ chính là lực lượng tổng trừ bị và ra lệnh cho Tướng Trưởng rút quân về phòng thủ vùng duyên hải từ Huế tới Chu Lai.

Ngày 19.3.1975, QLVNCH rút khỏi Quảng Trị, về lập phòng tuyến ở Mỹ Chánh, giữa Huế và Quảng Trị. Tướng Trưởng vào Sài Gòn gặp Tổng Thống Thiệu trình bày kế hoạch giữ ba “đầu cầu” (enclaves) Huế, Đà Nẵng và Chu Lai, Tổng Thống Thiệu chấp thuận (Trích trong bài Trách Nhiệm Làm Mất Miền Nam của Lữ Giang, sách dẫn thượng). Tối 20.3.1975, Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu lại ra lệnh rút thêm Lữ Đoàn 2 Dù về Sài Gòn. Như vậy, QK1 chỉ còn Sư Đoàn Thủy Quân Lục Chiến đang tăng cường, Tướng Trưởng bối rối trước sự việc quân cộng sản Bắc Việt càng ngày gây áp lực nặng nề và 4 Sư đoàn trừ bị CSBV đang sẵn sàng vượt sông Bến Hải kết hợp với các đơn vị của CSBV đã có sẵn ở Quân Khu I, tiến chiếm toàn bộ QK I.

Ngày 21.3.1975, CSBV đã cắt đứt Quốc Lộ 1 ở Truồi, giữa Huế và Đà Nẵng và đóng chốt ở đèo Phú Gia. Đường bộ giữa Huế và Đà Nẵng đã bị quân CS cắt đứt.

Ngày 25.3.1975, Trung Tướng Ngô Quang Trưởng quyết định cho các đơn vị TQLC rút ra cửa Thuận An. Sư Đoàn 1 Bộ Binh, Biệt Động Quân và Địa Phương Quân được lệnh xuống cửa biển Tư Hiền để tàu Hải Quân đến đón.

Hai đoàn quân rút lui đã tan rã tại 2 cửa biển này, về tới Đà Nẵng chỉ còn 1 phần 3 quân số. Sự rút lui của Sư Đoàn 2 Bộ Binh tương đối thành công hơn vì chỉ phải di chuyển từ Chu Lai ra bờ biển để được tàu Hải Quân chở ra Cù Lao Ré ở gần đó và Sư Đoàn 2 về tới Bình Tuy, quân số cũng chỉ còn một nửa.

Ngày 27.3.1975, tình hình Đà Nẵng vô cùng nghiêm trọng bi đát, CSBV pháo kích liên tục gây bất ổn làm cho nhân tâm thêm xao xuyến.

(H: Trung Tướng Ngô Quang Trưởng).

Hơn nữa, dân chúng từ Quảng Trị, Huế, Quảng Nam, Quảng Ngãi, Quảng Tín... đổ về đây quá đông. Khi tình hình Đà Nẵng không còn kiểm soát được, Tướng Trưởng ra lệnh bỏ Đà Nẵng. **Ngày 28.3.1975, tàu Hải Quân đến Đà Nẵng đón binh sĩ và dân chúng, ưu tiên cho Thủy Quân Lục Chiến, đưa vào Nha Trang, Cam Ranh, Vũng Tàu...**

Ngày 29.3.1975, Quân Khu I hoàn toàn thất thủ.

Trung Tướng Ngô Quang Trưởng là vị Tư Lệnh Chiến Trường Quân Khu I đổ lỗi chỉ thị, lệnh lạc của trung ương tiền hậu bất nhất làm cho Tướng Quân lừng danh nhất trong QLVNCH đành phải bó tay để cho cuộc “di tản chiến thuật” của QK I chìm trong cảnh hỗn loạn. Có nguồn tin khác nói rằng chuyện rút quân Quân Khu I hỗn loạn, phần lớn các Tư Lệnh chiến trường đầu óc quá căng thẳng, rối mù nên không kiểm soát được lệnh của mình, và nhận lệnh của cấp trên không thi hành được...

Sự triệt thoái không thành công và Tướng Trưởng khi về tới Sài Gòn bị khiển trách, làm bản tường trình, bị Trung Tướng Trần Văn Đôn Phó Thủ Tướng kiêm Tổng Trưởng Quốc Phòng ra lệnh bắt giam (ngay sau đó Tướng Trưởng được thả ra?) cùng với nhiều vị tướng, tá khác chờ xét xử sau...

Mặc dù vậy, các nhà quân sự ngoại quốc, đặc biệt là nhiều tướng lãnh Hoa Kỳ thông cảm và chấp nhận sự việc triệt thoái toàn bộ lực lượng của QK I dù có nhiều cảnh hỗn loạn trên đường rút quân. Nhưng, họ luôn chiêm ngưỡng và kính trọng Tướng Quân Ngô Quang Trưởng, uy danh của ông vẫn sừng sững oai hùng trên trang quân sử VNCH và chiếm trọn sự kính mến của nhiều người và đặc biệt của các chiến sĩ gần gũi và trực tiếp dưới quyền ông.

Ngày 22.1.2007, Trung Tướng Ngô Quang Trưởng đã “giã từ vũ khí” tại Tiểu Bang Virginia, ông ra đi để lại bao sự tiếc thương cho nhiều người.

Trên tờ nhật báo Sacramento Bee, mục Metro, của Thủ Phủ Sacramento, phát hành ngày chủ nhật 28.1.07 đã đăng lại nguyên văn một bài viết của tờ nhật báo có thể nói là tờ báo uy tín và lớn nhất Hoa Kỳ, Washington Post, về một vị Tướng tài giỏi của QLVNCH.

Từ năm 1968, trong trận tổng công kích và nổi dậy của VC vào dịp Tết Mậu Thân và cuộc chiến đẫm máu nhất trong quân sự QLVNCH mùa hè lửa đỏ 1972, Tướng Quân (tử của nhà văn Phan Nhật Nam) Ngô Quang Trưởng đã chứng tỏ khả năng điều binh của nhà quân sự nổi danh nhất của QLVNCH mà Đại Tướng Creighton Abrams, Tư Lệnh các lực lượng Hoa Kỳ tham chiến ở Việt Nam, khẳng định khả năng cầm quân của Tướng Trưởng sẽ chỉ huy được từ cấp sư đoàn chính quy (trở lên) của Quân Lực Hoa Kỳ.

Đại Tướng Norman Schwarzkopf, một tướng tài của Quân Lực Hoa Mỹ, từng là Tư Lệnh Chiến Trường Bão Táp Sa Mạc ở Iraq vào thập niên 90. Trong cuốn hồi ký autobiography xuất bản 1992, Đại Tướng Schwarzkopf đã viết về Tướng Quân Ngô Quang Trưởng: *Mr. Truong was "the most brilliant tactical commander I'd ever known"*, Tướng Schwarzkopf khi tham chiến ở Việt Nam với cấp Tá và từng làm Cố Vấn Trưởng cho Đại Tá Ngô Quang Trưởng, mới thâm tình đó và ông biết rõ khả năng điều động, chỉ huy đơn vị và sự liêm khiết của Tướng Trưởng, Tướng Schwarzkopf nói rằng ông đã học hỏi nơi Tướng Trưởng, áp dụng trong cuộc chiến ở Iraq và ông đã chiến thắng.

Trong hàng mấy mươi vị tướng lãnh chỉ huy các đại đơn vị trong QLVNCH, chỉ có Tướng Quân Ngô Quang Trưởng là vị tướng được nhiều tướng lãnh Hoa Kỳ không tiếc lời khen ngợi và kính trọng.

3 - CUỘC TRIỆT THOÁI THỨ BA:

Sau khi Quân Khu II và Quân Khu I triệt thoái không thành công, các đơn vị tinh nhuệ của QLVNCH nay bị tan tác và quân số khiên dụng của 2 Quân Khu này không còn được một nửa, khí thế chiến đấu giảm sút đáng kể, tinh thần suy sụp... Quân của các đại đơn vị CSBV tự do di chuyển từ vùng vĩ tuyến 17, vùng cao nguyên và con đường mòn Hồ Chí Minh rộn rịp chuyển quân vào Quân Khu III như chỗ không người. Nhiều sư đoàn chính quy của CSBV sau khi "bôn tập" về vùng Xuân Lộc - Long Khánh, CSBV quyết "nhỏ" mặt trận này để chúng nhanh chóng tiến quân thẳng về Thủ Đô Sài Gòn. Những trận mưa pháo ngày đêm của cộng quân rót vào Xuân Lộc, tỉnh lỵ Long Khánh, nơi có sự hiện diện của Sư Đoàn 18 Bộ Binh dưới quyền chỉ huy của Thiếu Tướng Lê Minh Đảo.

(H: Thiếu Tướng Lê Minh Đảo - chỉ có hình 1 sao).

Nơi đây là nơi thử sức cuối cùng giữa các đơn vị thiện chiến của CSBV và SĐ18 BB cùng với các đơn Biệt Động Quân, Địa Phương Quân, Nghĩa Quân, Thiết Giáp, Pháo Binh... và các đơn vị tăng phái đã diễn ra một cuộc chiến dữ dội nhất của tháng tư đen năm 1975.

Vinh dự thay cho đơn vị thiện chiến SĐ18 BB và các đơn vị tăng phái, chặn đứng được làn sóng tiến công vũ bão của CSBV về điểm hẹn là Thủ Đô Sài Gòn. Mặt trận Xuân Lộc – Long Khánh là nơi chôn vùi hàng chục ngàn chiến binh CSBV thương vong. Và danh dự của QLVNCH đã được khôi phục mà nhiều ký giả chiến trường ngoại quốc và Việt Nam không tiếc lời ca ngợi. Lúc bấy giờ, từ vĩ tuyến 17 xuyên qua lãnh thổ QK I và QK II, đã nằm dưới quyền kiểm soát của CSBV, chưa kể hậu phương lớn của toàn thể miền Bắc như bỏ ngõ, CSBV đưa hết quân vào cưỡng chiếm miền Nam cho bằng được mà địa danh Xuân Lộc - Long Khánh là cửa ngõ dẫn về Thủ Đô Sài Gòn.

Một con mãnh hổ SĐ18 BB không thể đương cự được với một tập đoàn hồ ly vây quanh. Vì vậy, *dưới quyền chỉ huy của Tướng Lê Minh Đảo đã mở một cuộc triệt thoái thành công thoát hiểm trước nanh vuốt của hàng chục sư đoàn quân CSBV định nuốt trứng đơn vị tinh nhuệ này.*

Tuy nhiên, SĐ18 BB vừa thoát cảnh bị bao vây tiêu diệt, con đường bộ lui binh ngắn, tương đối an toàn về hướng Biên Hoà và Sài Gòn. Cuối cùng cả đơn vị này cùng số phận chung với các đơn vị QLVNCH đều phải vứt bỏ vũ khí, quân trang, quân dụng và tan hàng, rã ngũ khi **Đại Tướng Dương Văn Minh tuyên bố đầu hàng CSBV sáng ngày bi thảm 30.4.1975.**

Người chỉ huy cuộc lui binh cùng đi bộ với các đơn vị của ông, an toàn về tới Sài Gòn. Sau đó, Thiếu Tướng Lê Minh Đảo đã phải trả một cái giá đắt trong lao tù cộng sản, ông đã gỡ lịch, đến cuốn thứ 17 và nay được định cư ở Hoa Kỳ theo diện HO. tại Tiểu Bang Connecticut (Thiếu tướng Lê Minh Đảo cách nay trên hai năm - hiệu đính 2023)

4 - CUỘC TRIỆT THOÁI THÚ TỰ

Cuộc Triệt Thoái Tuyệt Vời - Đô Đốc Chung Tấn Cang (22.7.1926 - 24.1.2007)

Thủ Đô Sài Gòn trong những giờ phút ngột ngạt hấp hối, khi các đại đơn vị CSBV áp sát tất cả bốn hướng đông, tây, nam, bắc, sau khi Sư Đoàn 18 Bộ Binh và Bộ Tư Lệnh QĐ III cùng các đơn vị trực thuộc di tản về Sài Gòn từ đêm 28.4.1975. Xung quanh Thủ Đô Sài Gòn hàng chục sư đoàn CSBV hiện diện, những trận mưa pháo vào phi trường Tân Sơn Nhất, nội thành Sài Gòn và nhiều doanh trại của các đơn vị đồn trú trong lãnh thổ của Biệt Khu Thủ Đô. Sài Gòn đang chờ chết, hoảng loạn... chính phủ mới của Đại Tướng Dương Văn Minh không biết phải làm gì để đối phó với tình hình nguy kịch này. Lúc bấy giờ nhiều phái đoàn của cái gọi là thành phần thứ ba, các Nghị Sĩ, Dân Biểu gọi là thiên tả, đối lập hay xiu xiu ên ên, thường chống chính quyền và kể cả phái đoàn chánh thức của chánh phủ Dương Văn Minh – Vũ Văn Mẫu, chạy tới chạy lui vào Camp Davis trong khu vực phi trường Tân Sơn Nhất để xin yết kiến, xin xỏ VC tìm giải pháp. Nhưng, VC trên đà chiến thắng, họ không “quản” nói chuyện với các phái đoàn đó.

Trong bối cảnh, các đơn vị lớn nhỏ QLVNCH đang hiện diện trong nội thành Sài Gòn và vùng ngoại ô, không nhận được lệnh lạc gì của cấp trên - Bộ Tổng Tham Mưu hay của chính phủ mới. Các đơn vị trưởng còn bám trụ ở đơn vị, không vọt đi ra đường biển hay đi bằng phi cơ thì tùy nghi quyết định lấy số phận của đơn vị mình, tiếp tục chiến đấu đến viên đạn cuối cùng hay bỏ đơn vị về nhà hay tìm cách vượt thoát ra biển Đông...

Ngày 29.4.75 Sài Gòn thật sự hoảng loạn, cảnh người chen chúc đến Tòa Đại Sứ Mỹ để hy vọng được lên trực thăng di tản hay người ta đổ xô xuống các bến tàu tìm chỗ để ra đi khỏi Sài Gòn đang ngột ngạt đầy chết.

(H: Phó Đô Đốc Chung Tấn Cang)

Trong khi đó, Phó Đô Đốc Chung Tấn Cang Tư Lệnh Hải Quân, ông mới về đảm nhận chức vụ này lần thứ 2 chỉ được một thời gian rất ngắn. Với tầm nhìn của vị

tướng lãnh sáng suốt, sau khi 2 Quân Khu II & I thất thủ, Đô Đốc Cang đã tự hoạch định một phương cách bảo toàn lực lượng Hải Quân để có thể ứng phó với cơn dầu sôi lửa bỏng đang âm ập lao tới.

Với tư cách là Tư Lệnh Hải Quân mới, ông thường xuyên mở những cuộc họp tham mưu và những cuộc họp lớn có tất cả các đơn vị trưởng các Hạm Đội, Vùng Duyên Hải, Vùng Sông Ngòi... đang có mặt tại 4 Quân Khu để Đô Đốc nắm chắc những gì Hải Quân sẽ sử dụng hiệu quả khi có đột biến, cần tới.

Qua bài viết của Hải Quân Đại Tá Nguyễn Bá Trang được phổ biến trên các diễn đàn sau khi ***Đô Đốc Chung Tấn Cang qua đời ngày 24 tháng 1 năm 2007 tại Thành Phố Bakersfield - California, hưởng thọ 82 tuổi.*** Chúng ta đọc bài viết của Đại Tá Trang không khỏi ngậm ngùi thương cảm cho một vị Tướng Hải Quân kỳ tài vì có quá ít thời gian phục vụ ngành chuyên môn của mình. Đô Đốc Chung Tấn Cang dù phục vụ trong Hải Quân, thời gian chỉ có ít hơn 50% (5%?) cuộc đời binh nghiệp của ông, như Hải Quân Đại Tá Nguyễn Bá Trang viết. Nhưng, Đô Đốc Cang biểu tỏ thiên tài của ông về sự chỉ huy, điều động các đơn vị Hải Quân dưới quyền ra đi triệt thoái được toàn vẹn.

Đô Đốc Chung Tấn Cang tâm sự với người viết bài này, trước đó 6 năm, khi đến thăm ông vì tình thầy trò trong Quân Đội (Đô Đốc Cang Tư Lệnh Biệt Khu Thủ Đô - người viết giữ chức vụ Trưởng Phòng Tâm Lý Chiến Biệt Khu Thủ Đô) , ông nói rằng rất tiếc, Bộ Tư Lệnh Hải Quân đặt tại một địa điểm nhỏ hẹp tại Thủ Đô Sài Gòn, cách biển khá xa mà Hải Quân là quân chủng cần vẫy vùng hoạt động hữu hiệu ở vùng sông nước, biển cả. Lúc bấy giờ, tôi (ĐĐ Cang) có ý nghĩ, cấp lãnh đạo quốc gia chưa có tầm nhìn đúng về khả năng tinh nhuệ của quân chủng Hải Quân, họ phải hoạt động ở trên mặt nước, khi đưa Hải Quân lên bờ là chặt tay chặt chân họ. Đô Đốc Cang có ý ám chỉ về số phận của ông, là một Phó Đô Đốc (tướng lãnh 3 sao), cấp bậc cao nhất trong Quân Chủng Hải Quân lại phải xa rời màu nước xanh biêng biếc của biển cả, ông không được phục vụ hay chỉ huy ngành chuyên môn của mình một thời gian quá dài.

Cuộc chính biến 1.11.1963, Tư Lệnh Hải Quân, Hải Quân Đại Tá Hồ Tấn Quyền bị giết tàn nhẫn và Quân Chủng Hải Quân là đại đơn vị không được quân đảo chánh tin dùng vì sợ còn trung thành với chế độ của cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm?

Vật đội sao dùi, có một thời gian ngắn, sau cuộc đảo chánh 1.11.1963, Đô Đốc Chung Tấn Cang cũng được về làm Tư Lệnh Hải Quân một thời gian ngắn và sau đó ông bị cho “lên bờ”, ông đi lang thang trên bộ, giữ những chức vụ như Chỉ Huy Trưởng Trường Chỉ Huy Tham Mưu ở tận Đà Lạt, cách xa Sài Gòn và xa biển cả mênh mông. Sau đó, Đô Đốc Cang được đổi về làm Tư Lệnh Biệt Khu Thủ Đô kiêm Tổng Trấn Sài Gòn - Gia Định vài năm mà người viết bài này được may mắn làm việc dưới quyền của một vị Tướng tài mà tôi kính trọng nhất trong cuộc đời binh nghiệp 13 năm của mình.

Đô Đốc Chung Tấn Cang đã chứng tỏ, đặc biệt là cựu chiến sĩ QLVNCH, rất hãnh diện có một vị tướng tài, có tầm nhìn chiến thuật, chiến lược sâu rộng và

Đô Đốc Cang xứng đáng là vị tướng tài nhất trong QLVNCH về phương diện hành quân triệt thoái thành công và tuyệt vời nhất.

Mới đây, trước ngày Trung ***Tướng Nguyễn Văn Minh tức Tướng Minh Đờn ra đi ngày 24.11.2006 ở Thành Phố San Diego - California***. Khoảng hơn một tuần trước đó, tôi có dịp đi viếng thăm ông thầy cũ, Đô Đốc Chung Tấn Cang sau nhiều lần đi bệnh viện về, dưỡng bệnh tại nhà riêng ở Thành Phố Bakersfield, một thành phố buồn hiu so với miền Nam Cali. Trong một ngôi nhà khiêm nhường, cũ kỹ tuổi thọ của ngôi nhà cũng 3, 4 chục năm. Lúc bấy giờ, phu nhân của Đô Đốc tuổi cũng vào hàng gần 80, bà còn khỏe mạnh chuẩn bị sẵn bữa ăn trưa để đãi khách. Chúng tôi, gồm có cụ Trung Tướng Đặng Văn Quang, bà Đặng Văn Quang, ông Đỗ Bá Ngữ, một người bạn đồng môn cùng học Trường Hàng Hải Thương Thuyền với Đô Đốc Cang và cùng khóa với cụ Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu vào thập niên 40. Hai ông cụ lại đồng tuế tuổi Bính Dần, năm 1926, và đồng cư ngụ ở Sài Gòn cạnh nhau hàng mấy chục năm dài và vợ chồng tôi là đàn em của các cụ. Trước đây, hễ mỗi lần vợ chồng chúng tôi đến thăm viếng Đô Đốc Cang, phu nhân của ông đều mời chúng tôi ăn cơm, đặc trưng của người gốc miền Nam chân chất, thành thật và hiếu khách. “Khách đến nhà không gà thì vịt”, đó là bản chất thật của người dân Nam Bộ.

Lần này gặp bạn xưa và gặp ông bà Tướng Quang, Đô Đốc Chung Tấn Cang mời khách uống rượu vang mà thứ rượu quý ông cất giữ lâu ngày. Gặp bạn xưa là cụ Đỗ Bá Ngữ, ông Đô Đốc vui gọi xưng mày tao giữa hai ông cụ già 82 tuổi, tôi nghe sao dễ thương quá như thấm vào tim mình...

Trở lại cuộc triệt thoái của Quân Chung Hải Quân, tất cả hạm đội được Đô Đốc Chung Tấn Cang ra lệnh “Lên Neo”, nghĩa là sẵn sàng tham dự cuộc hành quân triệt thoái vĩ đại nhất của Quân Chung Hải Quân và điểm hẹn là đảo Côn Sơn và Phú Quốc. ***Lệnh hành quân triệt thoái lịch sử được ban ra vào ngày N tức là sáng sớm ngày 29 tháng 4 năm 1975*** trong khi chính phủ Dương Văn Minh – Vũ Văn Mẫu hết có thuốc chữa, không ngăn chặn được sự tiến quân như vũ bão, bôn tập, của CSBV về cưỡng chiếm Thủ Đô Sài Gòn. Lúc này, Đô Đốc Chung Tấn Cang không nhận được bất cứ một lệnh lạc gì của chính phủ của Bộ Tổng Tham Mưu. Tướng Quân Chung Tấn Cang chứng tỏ khả năng nhìn xa hiểu rộng của một vị tướng tài trong QLVNCH, ông đã có kế hoạch sẵn sàng chờ lệnh là thi hành, nhưng lệnh không có thì không lẽ ông bó tay chờ CSBV đến tiếp thu Bộ Tư Lệnh Hải Quân mà Tướng Quân đang ngồi ở đó. Đô Đốc Chung Tấn Cang tự ý ra lệnh cho tất cả Hạm Đội của Quân Chung Hải Quân Lên Neo và tất cả những chiến hạm, tàu tuần duyên, các giang đoàn còn khiển dụng nhổ neo ra khơi theo lệnh của ông để khi được lệnh của thượng cấp là quay tàu về giải cứu Sài Gòn. *(Xin quý độc giả tìm đọc bài viết Một Thoáng Suy Tư của Hải Quân Đại Tá Nguyễn Bá Trang, nguyên Tư Lệnh đơn vị Đặc Nhiệm Thủy Bộ 211 để biết rõ về cuộc hành quân triệt thoái này).*

Đô Đốc Cang tâm sự với tôi, đàn em gần gũi thân tình với ông, đến bây giờ, nghĩa là 6 năm trước đây, ông tự cho mình là một quân nhân vô kỷ luật, không chờ lệnh thượng cấp, tự ý ban lệnh hành quân triệt thoái cho các đơn vị dưới quyền. Đô Đốc vừa nói đến đó, bỗng ông nở một cười tươi và nói tiếp:

- Dù mình vô kỷ luật nhưng đã cứu được hơn 40 chục ngàn nhân mạng được các chiến hạm Hải Quân VNNCH chở ra khơi và đến bến bờ tự do an toàn. Đô Đốc Cang sau khi uống thêm một ngụm rượu vang nữa, ông cười tươi hơn, ông nhìn tôi nói thật tình với lòng ông:

- *Chú nghĩ coi, tôi đã bảo toàn được hầu hết các chiến hạm, tàu thuyền của Hải Quân QLVNCH, đưa đi an toàn, nếu trị giá bằng đô la Mỹ, các tàu chiến cũng trị giá hàng triệu triệu. Người Mỹ để vậy hoặc tân trang lại viện trợ cho các nước khác mà họ cũng tính ra bằng đô la. Nếu người Mỹ biết điều, họ thưởng cho chúng tôi, Hải Quân VNNCH, chừng vài trăm ngàn hay vài chục ngàn đô mỗi chiếc tàu chiến, chắc ngày nay cuộc sống của tôi và anh em Hải Quân không phải cơ cực làm việc lao động chân tay tầm thường như tôi đã từng trải qua".* Những lời nói chân tình của Đô Đốc Chung Tấn Cang, dù nói đùa hay nói thật cũng làm cho chúng ta suy nghĩ. Chính phủ Mỹ lúc bấy giờ không muốn cho nhiều người VN di tản ồ ạt sang Hoa Kỳ, họ muốn bỏ lại tất cả tài sản và QLVNCH cũng phải làm như vậy.

Một hay hai ngày trước cuộc triệt thoái 29.4.75, một Phụ Tá Bộ Quốc Phòng Mỹ cùng đi với một người Mỹ nói tiếng Việt rất giỏi đến thuyết phục Đô Đốc ra đi bằng chiếc trực thăng họ đã lái tới đậu ở BTL Hải Quân. Nếu Đô Đốc Chung Tấn Cang chỉ biết mình mà không lo đến sự an toàn sinh mạng của các chiến sĩ dưới quyền và đồng bào, thân nhân của Hải Quân, lên trực thăng cùng với gia đình bay ra khơi, an toàn cho gia đình ông, dễ dàng quá.

Nếu thế, chúng ta không có gì để phải nói nhiều về Đô Đốc Chung Tấn Cang.

(H: người có cặp nạng trước ngực là cố Đô Đốc Chung Tấn Cang và cạnh bên là cụ Đỗ Bá Ngữ - em ruột Tiến sĩ Đỗ Bá Khê, cụ cũng ra đi theo bạn Chung tấn Cang tại Sacramento).

Chính Đô Đốc là người anh hùng bảo toàn được tài sản quý giá hàng bao nhiêu triệu Mỹ kim của quốc gia VNCH và của Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ, không để lọt vào tay địch. Quan trọng hơn, có trên 40 ngàn người VN đã được di tản an toàn đến bến bờ tự do, biết bao gia đình nhờ có cuộc ra đi của vị chỉ huy “vô kỷ luật” chưa có lệnh của thượng cấp mà tự ý cho lệnh Lên Neo mà ngày nay nhiều gia đình ăn nên làm ra.

Kết Luận :

Qua 4 cuộc triệt thoái, lui binh, cuộc rút quân của Thiếu Tướng Lê Minh Đảo (Sư Đoàn 18 BB) có tầm vóc nhỏ hơn 3 cuộc triệt thoái khác ở cấp Quân Đoàn cộng và Quân Chung. Hơn nữa, lộ trình lui binh của Sư Đoàn 18 ngắn mà cuộc triệt thoái do Đô Đốc Chung Tấn Cang điều động chỉ huy là cuộc triệt thoái thành công và tuyệt vời nhất.

Về danh tiếng, Tướng Quân Ngô Quang Trưởng là người chỉ huy tài giỏi và thanh liêm, ai cũng nghe danh và khi Tướng Trưởng ra đi có biết bao người thương tiếc và kể cả báo chí Mỹ cũng viết bài, đưa tin, chia buồn và vinh danh ông... Tôi không có may mắn làm việc dưới quyền ông nên không dám có bài viết về Tướng Quân Ngô Quang Trưởng.

Còn Đô Đốc Chung Tấn Cang, Tướng Quân sống âm thầm tại một nơi đìu hiu, ít người Việt - Bakersfield, California. Cuộc sống của Đô Đốc cũng lặng lẽ như bản tính của ông. Suốt cuộc đời binh nghiệp, ông tỏ ra một cấp huy tài giỏi, thanh liêm, mẫu mực và đến khi ông ra đi cũng lặng lẽ, ít có người viết về ông. May mắn có Hải Quân Đại Tá Nguyễn Bá Trang đã viết một bài có thể gây sự chú ý, tôi chưa dám nói là làm chấn động tâm tư tình cảm của nhiều người vì biết được sự thật về Đô Đốc Chung Tấn Cang.

Người viết bài này sẽ còn viết tiếp 2 bài nữa nói đến một vị chỉ huy Hải Quân kiệt xuất của QLVNCH. Tôi sẽ kể lại những sự việc mà tôi có dịp làm việc dưới quyền và gần gũi Đô Đốc Cang tại Biệt Khu Thủ Đô. Một bài khác, tôi sẽ viết Tình Bạn của hai người bạn già giữa Đô Đốc Chung Tấn Cang và cụ Đỗ Bá Ngừ gặp lại nhau sau hàng mấy chục năm xa vắng.

Cụ Đỗ Bá Ngừ đã sống âm thầm tại một nhà dưỡng lão - nursing home ở đường 24, Sacramento. Cụ Ngừ cũng đã ra đi, sau Đô Đốc Cang vài năm mà tôi có đưa tiễn Cụ đến tận phòng thiêu xác ở Sacramento. Trước năm 1975, tại Việt Nam Cụ Ngừ từng làm hoa tiêu hướng tàu buôn từ Vũng Tàu vào Sài Gòn và từng làm thuyền trưởng thương thuyền mấy chục năm nên gia đình sung túc cho cả hai con trai du học Mỹ tự túc. Nay, đám tang Cụ Đỗ Bá Ngừ thật buồn thật âm đạm, đúng nghĩa cuộc đời quả vô thường cho mọi người, tiễn đưa Cụ vồn vện chỉ có 8 người, trong đó có một vị Linh Mục Công Giáo - Bà Đỗ Bá Khê (chị dâu Cụ Ngừ, từ vùng Bay Area lên), 2 đứa con trai mà Cụ đã cho con đi du học Mỹ trước năm 1975, từ Texas bay qua...và 4 người nữa trong đó có tôi.

Cụ Đỗ Bá Ngữ, tuổi Bính Dần sinh năm 1926 ở tỉnh Mỹ Tho, cụ là em ruột của cố Giáo sư Tiến sĩ Đỗ Bá Khê - nguyên Khoa Trưởng Phân Khoa Khoa Học Đại Học Cộng Đồng American River College - ARC - Sacramento. Trước năm 1975, Giáo Sư Đỗ Bá Khê giữ chức vụ Thứ Trưởng Bộ Quốc Gia Giáo Dục Việt Nam Cộng Hòa, nay Giáo Sư và Bà cũng đã qua đời ở vùng Bay Area - Bắc California.

Nhà báo Anh Phương Trần Văn Ngà

*Cựu SVSQ/TB/ Thủ Đức K.13 Ấp Chiến Lược - 1962
(Bài này, viết cách đây 13 năm, nay edit, nhằm ôn nhớ lại tháng 3 & 4.1975 - bước ngoặt bi thảm chiến tranh Việt Nam, đưa đến sự sụp đổ hoàn toàn chế độ Việt Nam Cộng Hòa) @*

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại :
<http://www.vietnamvanhien.org/AnhPhuongTranVanNga.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9200 TÁC PHẨM